

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 26. januar 2018 — Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mod Stephan Riel, als Insolvenzverwalter im Insolvenzverfahren über das Vermögen der Alpine Bau GmbH

(Sag C-47/18)

(2018/C 142/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej — Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Sagsøgt: Stephan Riel, als Insolvenzverwalter im Insolvenzverfahren über das Vermögen der Alpine Bau GmbH

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 1215/2012«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at et søgsmål, der angår prøvelse af en fordring (»Prüfungsklage«, herefter »prøvelsessøgsmål«) ifølge østrigsk ret vedrører konkurs som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1215/2012 og derfor ikke er omfattet af forordningens materielle anvendelsesområde?

Spørgsmål 2a (alene såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende):

Finder artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 analog anvendelse på et tilknyttet søgsmål, der er omfattet af anvendelsesområdet for konkursforordningen?

Spørgsmål 2b (alene såfremt det første spørgsmål benægtende og det andet spørgsmål, litra a), besvares bekræftende):

Skal artikel 29, stk. 1, i [forordning nr. 1215/2012] fortolkes således, at der er tale om et krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, såfremt en fordringshaver — sagsøgeren — har anmeldt en (i det væsentlige) identisk fordring såvel under den østrigske hovedinsolvensbehandling som under den sekundære insolvensbehandling i Polen, hvilken (for den overvejende dels vedkommende) blev bestridt af kurator, og har anlagt sag, først i Polen mod den stedlige kurator under den sekundære insolvensbehandling, og efterfølgende i Østrig mod kurator under hovedinsolvensbehandlingen — sagsøgte — med påstand om anerkendelse af insolvensfordringer på et bestemt beløb?

Spørgsmål 3a

Skal artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (herefter »konkursforordningen«) ⁽²⁾ fortolkes således, at kravet om, at der skal gives oplysning om »fordringens art, hvornår den er opstået og dens størrelse« er opfyldt, såfremt en fordringshaver, der har hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt — sagsøgeren — i sin anmeldelse af fordringen under hovedinsolvensbehandlingen — som her —

- a) nøjes med at beskrive fordringen ved angivelse af et konkret beløb, men uden oplysning om hvornår den er opstået (f. eks. som »fordring fra underentreprenør JSV Slawomir Kubica for udførelse af vejarbejder«)
- b) når tidspunktet for kravets opståen kan udledes af de fremlagte bilag (f.eks. på grundlag af den dato, der er anført på den fremlagte faktura), uanset at selve anmeldelsen ikke indeholder oplysning herom?

Spørgsmål 3b

Skal artikel 41 i konkursforordningen fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser, som er gunstigere for den anmeldende fordringshaver, der har hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt — bl.a. for så vidt angår kravet om oplysning om tidspunktet for fordringens opståen?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 160, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 29. januar 2018 — Antonio Pasquale Mastromartino mod Commissione Nazionale per le
Società e la Borsa (Consob)**

(Sag C-53/18)

(2018/C 142/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonio Pasquale Mastromartino

Sagsøgt: Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfattes virksomheden som tilknyttet agent (tied agent) af harmoniseringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾ af 21. april 2004, og med hensyn til hvilke aspekter?
- 2) Er en national lovgivning, som den der følger af artikel 55, stk. 2, i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtæst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, samt af artikel 111, stk. 2, i beslutning fra Commissione Nazionale per le Società e la Borsa — Consob nr. 16190 af 29. oktober 2007 (forordning med bestemmelser til gennemførelse af lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om formidlere), til hinder for den korrekte anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004, især direktivets artikel 8, 23 og 51, samt de i traktaterne fastlagte principper og bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitet, fri udveksling af tjenesteydelser og fri etableringsret, såfremt den omhandlede lovgivning
  - a) tillader, at der »skønsmæssigt« kan fastsættes et forbud mod udøvelsen af virksomheden som »tilknyttet agent« (rådgiver med autorisation til dørsalg — tidligere finansiel mægler) som følge af omstændigheder, der dels ikke indebærer, at kravene om godt omdømme, såsom det er defineret i den nationale retsorden, ikke længere er opfyldt, dels samtidig ikke vedrører overholdelsen af bestemmelser til gennemførelse af direktivet,